

2014 m. rugsėjis

*Suspurda krūtinėj pailsus rugpjūčio diena.
Per sutemusį sodą eina mėnulis
ir obuolius liečia –
girdėt, kaip jie krinta laimingi...*

Just. Marcinkevičius

Vasaros džiaugsmas jau rimsta, ruduo pamažėl pratina prie naujo gyvenimo ritmo, tačiau kol gamtos spalvos dar tokios įvairios ir ryškios, kol nosis uodžia ypatingus ir tik rudeniu būdingus kvapus, smagu prisiminti, kur vasarą būta, kas pamatyta, kas išgirsta, kas išgyventa. Ir, aišku, labai norisi tais įspūdziais dalytis su kitais, pasidžiaugti savo ir kitų patirtimis. Galbūt tai irgi yra dalis „širdies lobių“, kurių ieškota IV-oje LMTa meno terapijos ir kūrybinių improvizacijų vasaros stovykloje, kvietusioje išgirsti savo širdį, pažvelgti į savo gyvenimą iš šalies, geriau suprasti savo patirtis – juk *matyti galima tik širdimi, svarbiausi dalykai akimis nematomi*. Tai viena iš „Mažojo princo“ Lapės pamokų, prisimintų gegužės 30–31 dienomis vykusiame prof. dr. P. Petersen ir dailės terapeutės A. Schwerdtfeger seminare „Terapiniai santykiai ir pasitikėjimas“. Kalbėdamas apie vieną terapinių santykių dedamųjų – vidinį laiką, profesorius vėlgi rėmėsi Lapės pastebėjimu, kad *„Žmonės jau nebeturi laiko ką nors suprasti“*, t. y. bendraudami žmonės nebėra pakankamai kantrūs išklausti ir nuovokūs patarti. Tačiau tokių žodžių pasakyti negalėtume kalbėdami apie pedagogę Ireną Rimkuvienę, kuri ieško, randa ir nuoširdžiai savo atradimais, savo širdies lobiais ne tik dalijasi su kitais, bet padeda ir kitiems jų kauptis. Irena – pedagogė iš pašaukimo: mylinti vaikus, rami, dėmesinga, supratinga, kantri ir, greičiausiai, A. de Saint-Exupery žodžiais, *tikinti tik viena pergale – ta, kurią pasiekia javo grūdas. Įterpk kviečio sėklą į žemę, į plačią juodą žemę, ir tu jau nugalėjai – nors ir ilgai reiks laukti, kol išvysi triumfuojantį kviečio daigą*.

Kantrybės ir ištvermės Jums visiems! Ir būtinai stabtelkite *pažvelgti į gamtos besikeičiantį mostą, į prutilusį paukštį, į augalo rimtį, į viską, ką galima skinti ir rinkti* (Just. Marcinkevičius).

SVEIKINAME naujas Lietuvos meno terapijos asociacijos nares: Agnę Baranauskienę (Vilnius), Almą Mačiūniene (Šiauliai) ir Editą Varkalienę (Šiauliai).

SVRIKINAME

Sveikiname Liną Bibiliūtę, Esmeraldą Butaitę, Eglę Lubienę, Aureliją Milašiuotę, Ziną Momkutę, Aidą Smalinskienę ir Vitaliją Vainoraitę, 2014 m. birželio mėn. Šiaulių universiteto Socialinės gerovės ir negalės studijų fakultete sėkmingai užbaigusias II-osios pakopos studijų programą Specialioji pedagogika (specializacija – dailės terapija) ir įgijusias magistro laipsnį.

ARTIMIAUSI RENGINIAI

2014 m. spalio 24 dieną

Klaipėdos universiteto Sveikatos mokslų fakulteto Reabilitacijos katedra organizuoja mokslinę praktinę konferenciją „KŪRYBIŠKI METODAI REABILITACIJOJE 2014“

Jos metu Lietuvos ir užsienio mokslininkai pasidalins idėjomis bei moksliniais pasiekimais vizualinės kūrybos, medicinos, socialinių mokslų tarpkryptinių santykių srityje.

Plačiau:

<http://www.ku.lt/ivykiai/moksline-praktine-konferencija-kurybiski-metodai-reabilitacijoje-2014/>

2014 m. lapkričio 28-29 dienomis

Vilniaus dailės akademijos Kauno fakultetas ir Lietuvos sveikatos mokslų universiteto Slaugos fakultetas organizuoja tarpdalykinę konferenciją „VIZUALINĖS KŪRYBOS FENOMENAS IR SVEIKATA“

Jos metu Lietuvos ir užsienio mokslininkai pasidalins idėjomis bei moksliniais pasiekimais vizualinės kūrybos, medicinos, socialinių mokslų tarpkryptinių santykių srityje.

Plačiau:

<http://www.vdakf.lt/64-naujienos/547-moksline-konferencija-vizualines-kurybos-fenomenas-ir-sveikata.html>

ASOCIACIJOS NARIŲ VEIKLA*

LMT asociacijos nariai renginiuose, skirtuose informacijos apie meno terapiją sklaidai

- Gegužės 15 d. LMTa pirmininkė mgr. Jolita Balčiauskienė, pirmininkės pavaduotoja dr. Asta Vaitkevičienė ir tarybos narė dr. Nijolė Bražienė dalyvavo Sveikatos apsaugos ministerijoje organizuotame posėdyje, kuriame svarstyti meno terapijos teisinio reglamentavimo klausimai, „Meno terapeutų kvalifikacinių reikalavimų aprašas“.

- Gegužės 24–25 d. konferencijoje-rekolekcijoje „Pasakų terapija“ Karvio dvare (Vilniaus r.) dalyvavo ir seminarą vedė lekt. Salomėja Burneikaitė.

- Birželio 23 d. Irena Rimkuvienė Saugų (Šilutės r.) bibliotekoje vedė edukacinį užsiėmimą „Gyvenimo akmenys ir gėlės“. Skaityti plačiau: <http://www.siluteszinios.lt/saugu-bibliotekoje-gyvenimo-akmenys-virto-gelemis/>

- Birželio 26–liepos 7 d. Marijos ir Jurgio Šlapelių name-muziejuje (Pilies g. 40, Vilnius) įvyko dizainerės Rūtos Burbulės tapytų šilkinų aksesuarų ir suknelių paroda. Daugiau informacijos: www.silkotapyba.lt

- Birželio 30–liepos 5 d. Šiaulių nevyriausybių organizacijų konfederacijos iniciatyva Šiaulių miesto centriname parke įvyko medžio drožėjų pleneras „Vaikystės pasakas prisiminus“. Idėjos autorė ir iniciatorė mgr. Jūratė Mankauskienė. Skaityti plačiau: <http://etaplus.lt/i-centrini-parka-tarsi-i-pasaku-sali>

Savaitgalis su pasakų terapija

Prasidedančią vasarą gera buvo pasitikti dvasingumo ieškančių moterų žurnalo „Tapati“ draugijoje. Sužinojau, kad „Tapati“ gerbėjos iš visos Lietuvoje yra susibūrusios į klubą ir šiemet rinkosi jau ne į pirmą moterų savaitgalį. Vyriausioji redaktorė Aušrinė Šečkovienė mane pakvietė prisijungti prie jų jaukaus seseriško rato ir praveisti pasakų terapijos seminarą pagal vieną iš pasakų, remiantis Dr. Clarissos Pinkolos Estes knyga „Bėgančios su vilkais: Laukinės moters archetipas mituose ir pasakose“ (Vilnius, Alma littera, 2008). Saulėtai vaikus paskutinis gegužės savaitgalis buvo skirtas netradiciškai patyrinėti moters prigimtį, geriau pažinti save, mokytis stiprinti ir guosti, atveriant pasakų terapijos slėpinius.

Virš šešiasdešimt dalyvių, pasidalinusios į keturias grupes, tyrinėjo moters kelionę žemėje pagal skirtingas pasakas. Lektorių grupelę sudarė psychologės, kūno ir judesio terapeutės Vijūnė Domanskaitė-Gota ir Vaida Platkevičiūtė, psichodramos metodus taikančios psichiatrė Asta Strigockaitė-Litvinko ir psichologė Teresė Kaminskaitė, šeimos edukologė Rosana Subačienė, „Tapati“ vyr. redaktorė Aušrinė Šečkovienė bei šių eilučių autorė, praktikuojanti dramos bei lėlių terapijos srityje.

Savaitgalį nuostabiame Karvio dvare netoli Vilniaus, leidomės į virtualią kelionę su pasaka per savo kūną, jo pojūčius, judesius, prisilietimą, muziką ir tylą, spalvas. Seseriškame malonių bičiulių rate moterys bandė ne tik pajusti, bet ir išgyventi savo ciklišką būtį. Kartu mokėmės priimti save – sužeistą, sveikstančią, stiprėjančią, besikeičiančią, svajojančią, kuriančią, naują, kitokią. Gera buvo dvasingumo ieškančių moterų draugėje mokytis ir pačiai. Stebiu, kaip pasakų terapijos, kiti ekspresyvosios bei meno terapijos ir veiksmo metodai išjudina vis daugiau pažinti save trokštančių asmenybių. Žinau, kad ir vėl susitiksiu...

Salomėja Burneikaitė

* Informacija apie narių veiklą skelbiama patiems nariams ją atsiuntus.

ASOCIACIJOS VEIKLA

ĮSPŪDŽIAI IŠ SEMINARO „TERAPINIAI SANTYKIAI IR PASITIKĖJIMAS“

Gegužės 30–31 dienomis Šiaulių universiteto Tęstinių studijų institute įvyko prof. dr. P. Petersen (Vokietija) ir A. Schwerdtfeger (Olandija) seminaras „Terapiniai santykiai ir pasitikėjimas“. Tai trečioji lektorių viešnagė pas mus, kartu ir trečioji dovana panorusiesiems dalyvauti jų seminare (primename, šie lektoriai honoraro, kuris mažiausiai dvigubai padidintų dalyvio mokesį, neprašo – organizatoriams reikia tik apmokėti jų kelionės ir apgyvendinimo išlaidas – red. pastaba). Labai vertiname prof. dr. P. Petersen ir A. Schwerdtfeger geranoriškumą, su jais užsimezgsuj bičiulišką ryšį, branginame jį, auginame ir saugome, nes šis ryšys yra būtent toks, kuriame svarbiausi dalykai akimis nematomi, tai – prisijaukinimas, kai *tampame vieni kitiems reikalingi, kartu ir atsakingi už tuos, ką prisijaukinome* („Mažojo princo“ Lapės pamoka).

Nuoširdžiai džiaugiamės, kad dailės terapeutė A. Schwerdtfeger maloniai sutiko tapti Lietuvos meno terapijos asociacijos garbės nare (prof. dr. P. Petersen LMTa garbės narys nuo 2013 m. – red. pastaba).

Akimirkos iš seminario.

Liepos 11–13 dienomis „už Raseinių, ant Dubysos“, Daugodų sodyboje, įvyko LMTa IV-oji vasaros meno terapijos ir kūrybinių improvizacijų vasaros stovykla, šiemet pavadinta „Širdies lobiai“.

... užduoties „Įspūdžių medžioklė“ kūrybiniai blyksniai...

Liūdesio
pilna
skylė
skleidžiasi
paraidžiui –
aš pradedu
pailsėjimą su
nuostaba
širdyje: aš
keičiuosi.
Birutė Kuic

Kraujažolė. Ina Adomaitienė

Kraujažole sese, apleidau tave...
graudu, kaip tavęs pasiilgus buvau!

Kai žiūriu į akis tau, niūniuojant girdžiu –

„... trumpas tavo gyvenimas, lig gegutės kukavimo...“

... pasiklydus buvau be tavęs, Kraujažole sese...
Padainuokim kartu dar ir nebesiskirkim...

„ ... Oi seniai seniai pas motuly buvau
vai ir užžėlė tieji vieši kelaliai žaliu vejeliu...“

Salomėja Burneikaitė

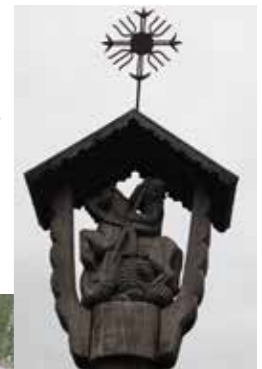
... pokalbiai apie Maironį...

Atvykęs į Raseinių žemes pajauti lyg ir šventą pareigą aplankyti vietas, kur gyventa, vaikščiota, kurta didžiojo lietuvių tautos dainiaus Maironio. Dėkojame Šiaulių miesto maironiečių draugijos pirmininkei, lituanistei, Lietuvos meno terapijos asociacijos bičiulei *Branguolei Šimkūnienei*, sutikusiai lydėti stovyklos dalyvius į Maironio tėviškę, ir Raseinių kraštotyros muziejaus ekskursijų vadovei *Ritai Paškauskieni* už įdomią ekskursiją Maironio takais.

Siūlome paskaityti: http://www.xxiamzius.lt/numeriai/2012/09/14/fondasa_01.html

http://www.xxiamzius.lt/numeriai/2012/09/14/fondasa_02.html

<http://www.raseiniumuziejus.lt/filialai>

... stovyklos refleksijos...

Širdies lobiai – tai neįkainojamas turtas, kuris niekada nepriklausys blogam žmogui (Gerda).

Širdies lobiai – tai yra viskas, ką gyvas padaras laiko savo širdyje. Pavyzdžiui, laimė, meilė, džiaugsmas ir t. t. (Emilija)

Širdies lobiai neiššemiama: klausk – atsakys, ieškok – (atras), atsivers, klausyk – skambės, kalbės (išgirsi), matyk – draugo veidas išduos, atsakys... (Branguolė).

„Širdies lobių“ stovykla – tai lėkimas spirale aukštyn būnant meilėje. Tai tekėjimas – malonus, plastiškas – laiko / energijos / kūrybos (Ina).

Širdies lobiai – tai vasaros grožio kerai kartu su maloniais žmonėmis. Buvimas kartu ir buvimas sau. Tyla ir griaustinis. Ramybė, kurią suteikia griaustinis. Apsvaigimas nuo jausmų, pojūčių, bendravimo. Miegas iki gaidžių. Suvokimas, kad kažką patyrei ir tai turėsi, būsi, prisiminsi. Išvykstu su nusiramintu širdimi (Virgilija).

Širdies lobiai – tai žmonių vidinė kultūra, kuri sleidžiasi kaip žiedas su rasos lašu rūke (Birutė K.).

Širdies lobiai – jausmų ir atspalvių begalybė, kuriuos reikia atpažinti, kad atrastum ir pasidalintum su kitais (Birutė L.).

Širdies lobiai – tai kelias į save. Jis gali būti tolimiausias iš visų kelių. Kai kam reikia apiplaukti pasaulį, kad juos rastų, kai kam tereikia žvelgti į židinio ugnį ir spausti artimo ranką savojoje (Asta).

Širdies lobiai – tai žmogiškasis ryšys, apšviestas meilės, nuoširdumo, gėrio (Virginija).

Širdies lobiai – tai artimiausi žmonės ir namai. Branginkime, puoselėkime juos, džiaukimės jais (Ainė).

Širdies lobiai – tai, kuo dalijiesi nežinodamas, tai – kas padeda nugyventi gyvenimą ir jo vakare pasakyti: aš neturiu priešų, todėl mano naktis bus rami (Loreta).

Širdies lobiai tai – pasidalijimas: davimas ir gavimas, vaismedis – ir gražus, ir skanus, ir kvėpiantis, ir mylintis (Natalija).

Širdies lobiai – tai ilgas koridorius, po kurį mes ieškome didžiojo brilianto – širdies (Liudas).

Širdies lobiai yra... man... tai, kas gyva, žodis ištartas ir veiksmas, tai, kas natūralu ir tyra... niekada nesustoki, bet kada net ir įvardijant, kas (sujaukė) palietė širdį bet lobis yra tada, kai ji įvardiji... ir eini į priekį... aplinkybėse esant ne vienai – DALINTIS tu, kas yra... atvirumas – tai lobis ir dovana... gal ir ne visi tuo džiaugsmą gaus – bet tai tikra... tuo momentu... ir vėl ieškomi lobiai toliau... gera, kai tai būna kartu... (Aida).

Širdies lobiai – tai bendravimas iš širdies į širdį, atviras, tikras. Tai širdies ryšys, kurio palaikymui reikalinga PRIPILDYTI ŠIRDIES INDUS, ATMERKTI ŠIRDIES AKIS, ATVERTI ŠIRDIES LANGUS, DURIS, ĮSILEISTI Į VIDŲ, IMTI IR DUOTI. DALINTIS ATVIRA ŠIRDIMI (Agnė ir Gabija).

Širdies lobiai – tai būsenos, kuri pripažįsta, kad myli kiekvieną sutiktą! Širdies lobiai – sutiktojo Dovanos tau ir tavo gebėjimas papildyti jį savaisiais lobiais. Širdies lobiai – Kūrėjo dovanos, kurias atradę turime išlikti amžinoje dalinimosi tarnystėje! (Salomėja).

PAŽINTIS

IRENA RIMKUVIENĖ

Šilutės rajono Saugų vaikų darželio priešmokyklinio ugdymo pedagogė, metodininkė

„Pakelti žmogaus sielą, pažadinti jo savigarbą yra daug daugiau, negu sušelpiti kūną rūbu ar duona“ (V. Hugo). Man šie žodžiai labai tinka meno terapijai, link kurios prieš keletą metų mane atvedė ... sapnas. Tuo metu stipriai išgyvenau labai artimo žmogaus netektį. Vieną naktį sapnuoju, kaip šaukiuosi pagalbos ir tas artimas žmogus sakąs man, jog yra numeris, kuriuo turiu paskambinti. Nubudusi ir pagalvojusi apie sapną iškart prisiminiau ant stalo turintį dailės terapeutės telefono numerį. Nieko negalvodama iškart paskambinau...

Iki to laiko niekada nepagalvojau, kad piešimas gali veikti žmogaus gyvenimą. Ir pati stebiuosi, kaip terapija keičia mano suvokimą apie gyvenimą, požiūrį į žmones, darbą, aplinką.

Turiu nemenką pedagoginės patirties bagažą – jau trisdešimt metų dirbu su priešmokyklinės grupės vaikais, – tad prieš kelerius metus „atradusi“ dailės terapiją dabar jau esu įsitikinusi, kad ir pedagoginėje veikloje būtina išmanyti šios ugdymo technologijos metodus, jų taikymą. Tokią būtinybę ypač pajutau dirbdama 20 vaikų grupėje, kurioje buvo 6 elgesio problemų turintys vaikai iš globos namų. Vesti užsiėmimus nebuvo lengva, bet, pastebėjusi jų poveikį vaikams, sustoti nebegalėjau.

Piešimas – viena iš ankstyvųjų komunikacijos ir mąstymo formų – leidžia vaikui ne tik atsipalaiduoti, išgyventi kūrybos džiaugsmą, bet yra ir kaip pagalbinė priemonė įvairioms

vaiko problemoms spręsti. Piešinys, kaip tarpininkas, palengvina jam kalbėti apie tai, kas slegia, tačiau sunkiai išsakoma žodžiais. Pavyzdžiui, vaikas nupiešė keliu važiuojančią mašiną. Iš pirmo žvilgsnio niekuo ypatingas piešinys – berniukai mašinas dažnai piešia. Visgi, matau, – tai „ne eilinis piešinys“, juo autoriaus norima pasakyti daugiau. Imame kalbėtis, ir vaikas prasitaria, kad jam baisu ryte, kai dar tamsu, eiti į darželį keliu, kuriuo važiuoja mašinos. Suprantama, nei vaikas, nei aš situacijos pakeisti negalime, tačiau galime pakeisti požiūrį į ją, o galbūt ieškoti ir išeities: tamsiame kelyje nupiešime šviestuvus, o einančiam keliu vaikui, nusprendžiam, reikalingi atšvaitai, kad jis taptų vairuotojų matomas ir saugus. Arba kitas piešinys: zigzagų keverzonė, pasirodo, esančios durys, kuriomis vaikas tarsi nori paaiškinti, kodėl jis šiandien nekaip jaučiasi, nes yra neišsimiegojęs – pernakt už durų tėveliai „baliavojo“. Ši informacija man, auklėtojai, labai svarbi, nes suprantu, kad dabar tokiam vaikui reikalinga ramybė, galgi net gulti pamiegoti, o ne atlikti užduotis, žaisti su kitais. Galiu drąsiai sakyti, piešimas nuramina net patį didžiausią nenuoramą, maištautoją, triukšmadarį, padeda prakalbinti net ir labai uždarą vaiką. Aišku, didelėje grupėje tai padaryti sudėtinga – geriausia, kai joje yra ne daugiau 5–6 vaikų. Visgi ir dirbant su didele grupe galima parinkti dailės terapijos metodus, tinkamų stiprinti vaikų tarpusavio santykius, padedančių vieniems kitus geriau pažinti, mokytis bendravimo. „Plikas“ žodis vaiko nebeveikia, ir nereikia kaltinti vaikų, kad jie neklauso, negirdi. Būtent pedagogui reikia ieškoti ir rasti būdų, kaip su vaiku bendrauti ir bendradarbiauti – esu įsitikinusi, tai ugdytojo pareiga. Dažnai skiriu vaikams užduotį – nupiešti savo auklėtoją. Įvairių būna piešinių – sakykime, vienas mane nupiešė su kilpa ant kaklo, o kito piešinys

buvau karūnuota. Tai vertinu kaip svarbią informaciją apie vaiko jaučiamą santykį su manimi. Kartu tai pranešimas, kad kažką savo elgesy su vaiku turiu keisti ir pati.

Visada mane traukė psichologija, o dabar prie to prisidėjo ir meno terapija – domiuosi dailės, pasakų, keramikos, kūrybinio rašymo terapija. Stengiuosi kuo daugiau išgirsti, pamatyti, perskaityti, seminaruose gauti patirtimi noriu dalytis su kitais, neabejodama, kad duodantysis visuomet gauna dvigubai. Su meno terapijos metodais, jų taikymu ugdymo aplinkoje supažindinu ikimokyklinio ugdymo įstaigų pedagoges, edukacinius užsiėmimus vedžiau Saugų bibliotekoje, vasarą norinčiuosius išbandyti meno terapijos metodų poveikį kviečiu į savo sodybą, rudenį drauge su vieno auklėtinio mama, studijuojančia dailę Londone, rengsime praktinius seminarus Šilutės rajone. Visa, ką darau, darau, kad būtų malonu aplinkiniams ir man pačiai.

2013 metais dalyvavau žurnalo „Tipu Tapu“ ir Lietuvos rašytojų sąjungos skelbtame smulkiosios prozos vaikams konkurse „Su meile vaikams“, kurio misija ir tikslai – propaguoti šiuolaikinę originalią lietuvių literatūrą vaikams ir aktyvinti jos sklaidą, užmegzti dialogą su jaunaisiais skaitytojais, skatinti šiuolaikinius lietuvių rašytojus ir jaunuosius literatus savo kūrybinę energiją skirti mažųjų skaitytojų auditorijai, praturtinti vaikų literatūrą naujais kūriniais. Konkursui pristačiau „Slieko namą“, kuris buvo išspausdintas žurnaliuke „Tipu Tapu“ (2013, Nr. 4, ruduo; prieiga internete: <http://www.tiputapu.lt/lt/links-mybes/konkursai/su-meile-vaikams/irena-rimkuviene/>). Apie personažą Martynuką turiu parašiusi ir daugiau pasakojimų – pati gyvenu gamtos apsupty, mėgstu ją stebėti, iš jos semiuosi ir kūrybinio įkvėpimo rašyti – rašyti vaikams, nes tikiu J. H.

Pestalocio žodžiais: „Su vaikyste, pilna meilės, galima prasmingai pragyventi visą gyvenimą“.

DĖMESIO

- Papildyta LMT asociacijos svetainės skiltis APIE MUS: NARIAI. Prašytume informuoti apie pastebėtus netikslumus, reikalingus pakeitimus ar papildymus (pvz., nenurodyta / netiksliai nurodyta gyvenamoji vieta; pakeista pavardė).
- Primename, kad Jūsų pavardė asociacijos narių sąrašė gali būti aktyvuota ir tapti nuoroda į biografinius faktus, darbinę veiklą, regioniniuose, respublikiniuose leidiniuose spausdintas visatekstes publikacijas apie Jus (publikacijas turėtumėte atsiųsti nuskenuotas, privaloma nurodyti leidinio, kuriame publikacija skelbta, metriką: pavadinimas, metai, numeris), organizuojamus autorinius seminarus, vykdomus ar vykdytus projektus, organizuotas parodas, publikuotas straipsnius ir t. t. Jei manote, kad tokia informacija / reklama Jums reikalinga ir naudinga, labai prašome pasinaudoti galimybe ir atsiųsti mums apie save pageidautiną skelbti tekstą.
- Jei Jūs rengiate ir organizuojate autorinius seminarus, skaitote paskaitas ar pan. ir pageidaujate, kad apie tai sužinotų daugiau žmonių, atsiųskite informacinį kvietimą, kurį operatyviai paskelbsime asociacijos tinklapyje, išsiųsime kitiems asociacijos nariams.

Naujienlaiškio tekstų autorė, redaktorė - dr. Nijolė Bražienė
Maketuotoja, dizainerė - mgr. Jolita Balčiauskienė

LMTA Tarybos pirmininkė
Jolita Balčiauskienė
tel. +370 620 69450
el. paštas: menassveikatai@gmail.com

LMTA Tarybos pirmininkės pavaduotoja
dr. Asta Vaitkevičienė
tel. +370 611 11601
el. paštas: menassveikatai@gmail.com

LMTA tarptautinių ryšių koordinatore
mgr. Gintarė Janūnaitė
tel. +370 611 11601
el. paštas: menassveikatai@gmail.com